

foregår i øjeblikket, er det jo oplagt, at der er en bred opmærksomhed om, at der er mange steder, hvor der bør sættes ind, og hvor der bør gøres noget, men skal der ventes på det? Om det er tilfredsstillende, ja, det kan man selvfølgelig sætte spørgsmålstegn ved fra SF's side, men jeg mener, at svaret må være arbejde og fremlæggelse af konkrete initiativer.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hvad bilder hr. Villy Søvndal sig egentlig ind at gå herop på Folketingets talerstol under denne debat og påstå, at Folketinget ikke vil og ikke ønsker at diskutere socialpolitik?

Det er fuldstændig uuhørt, at hr. Villy Søvndal skal tage patent på det her område. Hvis hr. Villy Søvndal vil have, at Folketinget skal diskutere socialpolitik, kunne SF jo have fremsat et forslag om socialpolitik, men det, som SF har gjort, er at fremsætte et forslag om, hvorvidt der skal nedsættes en kommission. Og så må hr. Villy Søvndal da meget undskylde, at vi andre forholder os til den problemstilling og diskuterer, om der er behov for at nedsætte en kommission.

Hvis hr. Villy Søvndal vil diskutere socialpolitik, kan han fremsætte et forslag om, hvordan vi løser problemerne konkret, og så kan vi diskutere socialpolitik, men hr. Villy Søvndal skal ikke komme og skose Folketingets partier og ordførere for, at de forholder sig konkret til det forslag, som SF fremsætter.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Sjældent har jeg hørt så meget vrøvl fra et enkelt folketingsmedlem som fra hr. Villy Søvndal før. Det er uartigt, det er uanstændigt, at man forsøger at beklikke de socialpolitiske ordførere ud fra, at man siger nej til SF's løsning af problemet oven i købet ud fra saglige argumenter om, at det ikke løser et eneste problem. Det er under en ordførers værdighed at bringe debatten ned på det plan, og jeg vil da sige, at det havde klædt hr. Villy Søvndal at lade være.

Jeg forstår godt, hvis skuffelsen er stor her ved genfremsættelsen, for forslaget er jo rent genbrug. Én ting er, at man ikke forholder sig til, hvad der er sket i samfundet i løbet af de sidste tre år, det kan man bære over med, det kan være manglende indsigt eller manglende vilje, det er sådan set ligegyldigt hvad, men det

er frækt ud over alle grænser og fortjener ikke yderligere kommentarer.

Derfor bliver det her min sidste kommentar, vil jeg gerne sige, for jeg ønsker ikke at diskutere på det niveau, hvor man mistænkeliggør og skoser folk, fordi de har taget stilling til et forslag, som SF har fremsat, og tillægger dem mange andre motiver. Det er ikke en værdig måde at diskutere socialpolitik på. Det plejer vi ikke at gøre, og det håber jeg heller ikke, vi skal fremover.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det kan godt være, at hr. Villy Søvndal sidder og undrer sig over, hvorfor lige det her forslag har givet den debat, det har givet. Jeg oplever det egentlig også for mit eget vedkommende som en opsparet irritation over, at man netop nogle gange får skudt nogle motiver i skoene og møder nogle påstande, som man synes er dybt urimelige.

Jeg vil godt sige til hr. Villy Søvndal, at jeg synes, han leger med ilden, på den måde at hvis man i lutter forhippedhed på at vise, hvor enormt god og social man selv er, maler fanden på væggen med hensyn til situationen og hvad andre vil, så bibringer man jo befolkningen et indtryk af, at der ikke sker en pind, og at det hele er én stor ynke og jammer. Det gør i virkeligheden, at man kan skubbe til nogle holdninger og lave nogle skred i befolkningen, som kan være en boomerang over for de ting, som jeg ved, at hr. Villy Søvndal af et meget, meget ærligt og et meget socialt hjerte ønsker at fremme.

Jeg mener virkelig, at man leger med ilden og puster til en udvikling, som er stik imod den, man selv ønsker, og jeg synes, det er dybt urimeligt, når man fremstiller det, som om der ikke er sket en pind, når vi snakker økonomisk udligning. Jeg kan ikke forstå, at hr. Villy Søvndal bliver ved med at fortie den pinsepakke, som han selv har været med til at vedtage, der jo netop havde det formål at mindske den økonomiske ulighed.

Det nytter jo heller ikke noget at lukke øjnene. Jeg forstår ikke, at man ikke tager udgangspunkt i, at vi faktisk har skabt et meget stort antal arbejdspladser, og at der er kommet utrolig mange mennesker i arbejde. Jeg synes også, det er urimeligt at påstå, at socialpolitikken ikke er præget af nogle lange, sammenhængende overvejelser. Ud over det – igen – at fastholde, at kernen i en social politik i det hele taget er at få skabt nogle arbejdspladser, og at det netop